Donderdag, 20 Maart 1941 — DAGBLAD — 58ste Jaargang, No. 3253

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel
fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Redactie: Tel. 1858. Administratie: Tel. 1550.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Vertegenwoordigers voor de Verenigde Staten van Amerika:
M. D. BROMBERG & Associates Inc.
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.

Bommenregen op Londen.

Pétain voor radio: „... Frankrijk weer vrij zal zijn ...”

Van Slobbe bakt Nazies een poets.

LONDEN WEDER GETEISTERD.

In de nacht van Woensdag en in de vroege morgen van heden werd de stad Londen door de Duitse bommenwerpers aangevallen. Honderden zeer explosieve bommen werden afgeworpen in de dichtst bewoonde woonwijken van de stad en veroorzaakten een groot aantal doden. Een hotel werd verwoest en talrijke huizen werden in ruïnes herschapen. Soldaten en leden van de reddingsbrigade zochten naar de slachtoffers. Minstens een vijandelijk vliegtuig werd door het afweergeschut neergeschoten. De aanval begon, zodra de sterren aan de hemel stonden en nam in de loop van de nacht in hevigheid toe. Het was een hernieuwing van de geconcentreerde en verwoestende aanval, die in de herfst op Londen had plaats gehad. In een district kwam een voltreffer terecht op een gashouder. In sommige districten kreeg men geen tijd zich enigszins te herstellen, want onafgebroken kwamen de Nazievliegtuigen terug. Een hospitaal, waar ook eerste hulp-posten waren ondergebracht, werd door bommen getroffen. Het zustershuis werd verwoest; de patiënuitweg naar de Aegeïsche Zee wil terugwinnen (Beograd, A.P. 19.3).

LONDEN ONDERGAAT ZWAARSTE AANVAL VAN HET JAAR.

Men heeft thans te Londen een aantal lichamen kunnen bergen uit een publieke schuilkelder, welke geraakt werd gedurende de zwaarste Duitse luchtaanval op Londen van dit jaar. Na het aanbreken van de dag waren de reddingsploegen nog bezig met het opgraven van het puin.

Verder wordt gemeld, dat vijf hospitalen geraakt werden en een groot hotel gedeeltelijk vernield en enkele publieke kantoren uiteengeslagen werden onder een regen van bommen, hoewel de Regering mededeelde, dat de eerder binnengekomen rapporten geen zware ongevallen deden vermoeden.

Er is overigens over Engeland weinig activiteit geweest. Men gelooft, dat enkele bommen aan beide zijden van de Theemsmond zijn gevallen, evenals aan de Zuidkust. Hoewel de Duitsers duizenden brandbommen over Londen strooiden en verschillende branden veroorzaakten, werd geen enkele grote brand waargenomen, toen het alles-veilig signaal eindelijk gegeven werd. Op een zeker punt organiseerde een bus-chauffeur de passagiers in een vrijwillige brandbrigade en zodoende slaagde men er in om in een oogwenk vijftig brandbommen op de straat in de nabijheid van het vehikel te doven. Een hevig spervuur, waarvan enkele waarnemers zeiden, **dat het het zwaarste verweer was tot nu toe in de luchtoorlog**, begroette de nazievliegers, hoewel gerapporteerd werd, dat slechts één werd neergeschoten. Er werd meer gebruik gemaakt van de zoeklichten dan in de laatste maanden geschied was en op sommige tijden hielden de afweerkanonnen even op met schieten hetgeen aanduidde, dat er Britse nachtgevechtsvliegtuigen in de lucht waren. Een hospitaal, dat gebruikt werd als tijdelijk hulpstation voor door branden veroorzakte slachtoffers, werd getroffenen en de appartementen der verpleegsters beschadigd, hoewel geen enkele patiënt getroffen werd. Vijf verpleegsters werden begraven onder het puin, toen de vloer boven haar in haar kamer inzakte.

Zij werden echter gered, terwijl zij slechts lichte verwondingen hadden opgelopen. De waarnemers van branden op het dak van een hospitaal ontsnapten ternauwernood aan een brisant bom, die door het dak heen sloeg en een vleugel van het gebouw vernielde. In een gedeelte werden een drukkerij en het kantoor van een weekblad beschadigd, dat weer getroffen werd nadat het gedurende een vorige aanval ook reeds geraakt was. Twee brandwachten werden door de deuropening heen geblazen (Londen, A.P. 20.3).

KEULEN MOEST ER OOK AAN.

Het Britse Ministerie van Informatie deelde mede, dat een kleine formatie Britse bommenwerpers een hoogst succesvolle aanval deed op Keulen in de afgelopen nacht. Het was de 62ste aanval op Keulen, die beschouwd wordt als een hoogst belangrijk deel in de Duitse oorlogsvoering met het oog op de kanalen en spoorlijnen die er samenlopen, de munitiefabrieken en die voor het fabriceren van explosieven, de petroleum industrie en de hoogovens (Londen, A.P. 20.3).

ENGELAND VERTIKT HET.

Een autoriteit te Londen deelde mede, dat Engeland zou weigeren om toe te staan, dat Italiaanse non-combattanten Oost-Afrika verlaten, tenzij Italië in Afrika de wapens neer zou leggen (Londen, A.P. 20.3).

RADIOREDE VAN PÉTAIN.

In een radiorede, die Maarschalk Pétain hield, deelde hij aan de bevolking mede, dat de hulp van de Verenigde Staten nodig is om Frankrijk van voedsel te voorzien. Verder maakte hij bekend, dat er slechts ná een Europese vrede een nieuwe Franse constitutie zou komen.

Pétain zeide: „Ik behoef u niet te zeggen, dat de quaestie der belastingen, het gebrek aan voedsel en de vermindering der aandelen het object zijn van onze bezorgdheid en wij rekenen dan ook ten zeerste op Amerikaanse hulp.”

Pétain sprak voor een gehoor te Grenoble en over de radio en zeide verder: „Het is mijn plicht om voor de dag, dat Frankrijk weer vrij zal zijn, een vredesverdrag en constitutie te praepareren.”

Pétain gaf toe, dat het werk van hem en zijn Regering niet altijd zonder critiek bleef en zeide, dat hij verschillende brieven ontvangen had, waaruit bezorgdheid en teleurstelling blijken. Hij zeide: „Het gebrek aan hoffelijkheid van de Regeringsautoriteiten kwam door te veel werk.”

Hij hoopte echter, dat het mettertijd zal verdwijnen. Met betrekking tot de ideeën der oppositie zei hij: „Eèn zeker aantal Fransen hebben nog niet de noodzakelijkheid van een nieuwe orde ingezien en hebben nog stille hoop, dat het vroegere gemakkelijke leven weer zal aanbreken. Deze Fransen hebben het echter geheel mis.”

Uit Grenoble wordt verder gemeld, dat Pétain nog een parade afnam van „Blauwe Duivel” eenheden, welke behoren tot het Alpenleger, dat de Duitsen en Italiaansen aanvallen gedurende de laatste dagen voor de wapenstilstand weerstond (Vichy, A.P. 19.3).

SUKRU NAAR EDEN.

Uit betrouwbare bron deelt men mede, dat de Turkse Minister van Buitenlandse Zaken Sukru, gisteren de stad Adana (het oude Tarsus van Paulus — Red.) in het Zuiden van Turkije per Brits vliegtuig heeft verlaten op weg naar Palestina.

Er werd geen officiële verklaring gegeven, doch het wordt mogelijk geacht, dat hij op weg is naar Egypte om besprekingen met Eden te voeren. Saracoglu reisde per mailvliegtuig, dat wekelijks vliegt naar Adana, Jerusalem en Caïro. Hij vertrok Maandag naar Adana per nachttrein (Ankara, A.P. 19.3).

Naar later over de Turkse radio bekend werd gemaakt, had hij een onderhoud met Anthony Eden op het eiland Cyprus.

Na afloop keerde Eden naar Caïro terug (Caïro, A.P. 19.3).

STOJADINOVIC MOEST ERUIT.

Een bekende gezaghebbende autoriteit deelde mede, dat de vroegere premier van Joegoslavië Milin Stojadinovic is verbannen uit Joegoslavië omdat hij een poging heeft gedaan weer aan de macht te komen en Joegoslavië de partij der asgenoten te doen kiezen. Hij zeide, dat Stojadinovic er van beschuldigd werd pro-Duitse sympathieën te hebben en daarom over de Joegoslavische grens in Hellas was gezet.

Stojadinovic, die 't et vriendschapsverdrag tekende met Italië in 1937, is bekend als een vurig aanhanger van Hitler en Mussolini. Hij trad in 1939 af als premier. Zijn echtgenote sprak als haar mening uit, dat hij was ontvoerd, doch van de zijde, welke in nauw contact staat met de Regering, werd bevestigd, dat hij gedwongen was het land te verlaten (Beograd, A.P. 19.13).

JOEGOSLAVIË WORDT BEWERKT

Viktor von Heren, de Duitse Ambassadeur in Joegoslavië, confereerde anderhalf uur met den Minister van Buitenlandse Zaken Cincar Markovic met betrekking tot de Duits-Joegoslavische verhoudingen

Duitse kringen brachten onmiddellijk het bericht in omloop, dat Joegoslavië het pact der As-genoten op 26 Maart zal tekenen.

Volgens de Duitsers, zal Matsuoka bij het tekenen daarvan tegenwoordig zijn, niettegenstaande verklaringen van hoge Joegoslavische autoriteiten, dat men een onwilliger houding tegenover Duitsland heeft aangenomen, speciaal sedert de Britse troepen in Hellas zijn geland. Een onbevestigd bericht deelt mede, dat een speciale afgezant uit Moskou is gearriveerd om de buitenlandse politiek met de Joegoslavische leiders te bespreken. De Russische legatie ontkende het verhaal en het Joegoslavische Ministerie van Buitenlandse Zaken deelde mede, dat geen enkele Rus laatstelijk is ontvangen (Beograd, A.P. 19.3).

VOLGENS JAPANNER IS INVASIE QUAESTIE VAN ENKELE UREN.

Generaal Kiyofuko Okamoto, die juist van Berlijn is teruggekeerd, deelde mede, dat hij van mening is, dat het landen van Duitse troepen op de Britse eilanden nu slechts een quaestie van uren is „Wat de meeste indruk op mij maakte gedurende mijn verblijf van een jaar in Duitsland”, zei hij, „was de volkomen eenheid en de hoge moraal van het Duitse leger” (Tokio, A.P. 19.3)

NIEUWE DUITSE TECHNIEK.

De Duitse luchtmacht gebruikte bij de aanvallen van gisterennacht op Londen een nieuwe techniek. In plaats van enkele vliegtuigen bij tussenpozen van een minuut te zenden, zonden zij een snelle aanvaller volgeladen met brandbommen om het doel te verlichten. Daarna volgde binnen enkele minuten een formatie van tien tot twintig vliegtuigen met zware brisantbommen. Uit luchtvaartkringen te Berlijn zeide men, dat de nieuwe techniek faalde om meer dat de nieuwe techniek faalde en dat de oude methode van gelijktijdige, overweldigende aanvallen beter succes opleverde.

De Londense vuurploegen zijn zo goed getraind en zo fijn georganiseerd, dat zij de meeste brandbommen blusten vóór er een brand ontstond. Uit deze kringen zeide men, dat de Duitsers waarschijnlijk een les geleerd hadden van de aanval met brandbommen van 29 December. Toen zonden zij een hele vloot bommenwerpers en zetten de stad in brand, doch het weer werd slecht voordat de bommenwerpers met brisantbommen boven de plek arriveerden. De brisantbommenwerpers vlogen in een lijn achter elkaar in een formatie als de daglichtaanvallers in de herfst van verleden jaar (Berlijn, A.P. 20.3).

DE AANVAL OP LONDEN.

Van goed ingelichte zijde deelde men mede, dat honderden Duitse vliegtuigen ongeveer 10.000 brandbommen en vele explosieve bommen op Londen wierpen in de afgelopen nacht. Volgens de Duitsers zouden er slechts weinige bommen gevallen zijn, die onbetekenende schade aan gebouwen hebben aangericht. De Duitsers zeiden, dat de tot nu toe ontvangen rapporten doen blijken, dat de aanval veel succes had. Verschillende grote branden werden gerapporteerd (Berlijn, A.P. 20.3).

Het nieuws van vandaag.

Londen heeft de zwaarste portie gehad van dit jaar, zo melden de telegrammen. Maar de Engelsen hebben het niet op zich laten zitten en aan Keulen de volle laag terugbezorgd. Overigens passen de Nazies een nieuwe techniek toe bij hun aanvallen op Londen en...... ze gaven eerlijkheidshalve meteen toe, dat deze nieuwe methode mis was.

Vele politici gaan vandaag over de tong:

Henri Philippe Pétain hield een radio-rede (blz. 1), waarin hij de nadruk legde op zijn plicht om een vredesverdrag en een grondwet te praepareren voor de dag, dat Frankrijk weer vrij zal zijn. De oude maarschalk zal Hitler nog maagpijn genoeg bezorgen.

Stojadinovic, oud-premier van Joegoslavië en indertijd afgezet, omdat hij het officieuze dagblad „Vreme” voor eigen zak exploiteerde (zo iets is bij een semi-dictatuur als van Stojadinovic al mogelijk, wat als het een volle dictatuur is), zou thans uit zijn land verbannen zijn geworden.

Victor van Heren, Nazie-gezant in Beograd, is doende pressie uit te oefenen op Joegoslavië (blz. 1) Later beweerden de Duitsers (blz. 4), dat zij een oplossing hadden gevonden voor Turkije en Joegoslavië. Wat een dienstbetoon van Nazie-kant.

Chiang Kai Shek liet zijn mening horen over Roosevelts rede (blz. 3).

Sukru, Turks minister, is op reis gegaan naar Anthony Eden, die langzamerhand de spil van het Nabije Oosten wordt (blz. 1).

Franklin D. Roosevelt gaat uit vissen, maar hij blijft zo dicht onder de kust, dat hij snel weer op het Witte Huis kan zijn (blz. 3).

Bartholomeus van Slobbe ging over de tong, en liet er zelf ook iets over gaan. Hij hield een speech, die een oud-collega van hem in 1793 bij de Franse onderdrukking had gehouden. „Het klonk wat ouderwets” (blz. 3).

Van de Italianen werd geen enkele naam vernomen. Sedert de zaken daar slecht gaan, is alles daar naamloos. Maar volgens hun eigen zeggen, bieden Il Duce's onoverwinnelijke scharen verwoede tegenstand. Verlies op verlies wordt overigens vermeld, alleen bij Keren, beweren de Italianen, gaat het beter.

Uit Beograd is er een bericht binnengekomen, dat in Bulgarije en Roemenië samen 42 divisies staan van Nazie-schurken. Maar uit Hellas kwam een ander bericht: daar staan een half millioen Britten en Geallieërden de aanval af te wachten (blz. 4).

Alleen denken de Roemenen nu hun slag te slaan en een eeuwenoude wens in vervulling te zien gaan: een uitweg naar de Middellandse Zee.

Aruba is klaar gekomen een Spitfire bijeen te sparen. Het Oranjecomité op Aruba werd ontbonden, en een andere vereniging, die van „Businessmen” werd opgericht.

Het Nederlands Episcopaat en de Nazies.

ENGELSE BEWONDERING VOOR HOUDING NEDERLANDSE BISSCHOPPEN.

Men schrijft ons uit Londen:

Londen, 1 Maart 1941

In het jongste nummer van de „Catholic Herald” wijdt de hoofdredacteur, Graaf Michael de la Bedoyere, zijn wekelijkse beschouwingen aan het verzet der Nederlandse Hiërarchie tegen de pogingen, ons land te nazificeren — een verzet, waaraan, volgens hem, onvoldoende aandacht geschonken is. De schrijver doelt natuurlijk op de bevestiging van het reeds jaren geleden genomen besluit de Laatste Sacramenten en de Heilige Communie te weigeren aan leden van de N.S.B.

„Deze rechtstreekse veroordeling — schrijft hij — namens een zeer groot deel van het volk, van de overheersende burgerlijke macht, heeft zekere kenmerken, welke haar in moderne tijden bijna uniek maken. Wat haar het meest nabijkwam, was, naar wij menen, de politieke boycot van het anti-clericale Italië onder Pius IX en Leo XIII, een boycot, die zelf reeds zeer ongewoon was, daar zij voortsproot uit een aanval op 's Pausen eigen domeinen, en betrekking had op het enige land, waar de Paus tevens een nationale Bisschop was.”

Nationaal Socialisme is gevaarlijker dan communisme, dat zichzelf in ieders oog al bij voorbaat veroordeeld had.

De schrijver herinnert eraan, dat communisme en socialisme in een aantal Encyclieken en, waar nodig, door nationale hiërarchieën veroordeeld zijn, maar communistische en socialistische régimes zijn zo ondubbelzinnig anti-clericaal geweest, dat zij zichzelf reeds in de ogen der Katholieken veroordeeld hadden. Ook het liberalisme werd op verschillende wijzen veroordeeld, maar aangezien liberale régimes tevens democratisch waren, stelden zij de Katholieken in de gelegenheid een politieke strijd te leveren tegen de meerderheidspartij; aldus wakkerden zij Katholieke actie veeleer aan dan dat zij haar belemmerden.”

In tegenstelling tot al deze stromingen treedt de Nationaal Socialistische partij om drie redenen naar voren:

„**Ten eerste** is zij een totalitaire partij, die opkomt voor Duitsland en Duitse heerschappij alom, waar die heerschappij heerst.

Ten tweede verkeert zij wettelijk en in naam in vriendschapsbetrekkingen met de Kerk, waarbij zij de voordelen geniet van een zeer volledig Concordaat met Rome en aanspraak maakt op de loyaliteit en medewerking van de Duitse hiërarchie.

Ten derde ontkent zij ook maar enigermate anti-clericaal te zijn; zij verlangt de loyaliteit van het Katholieke volk, en het heeft er alle schijn van, dat zij deze krijgt.

En toch hebben de Nederlandse Bisschoppen, ten volle beseffend, dat niets staat tussen hen en de volledige macht van dit Nationaal Socialisme, een veroordeling gehandhaafd, welke oorspronkelijk onder geheel andere omstandigheden uitgesproken werd, en er de nadruk op gelegd, dat geen Nederlands Katholiek, op straffe van doodzonde, iets te doen mag hebben met de feitelijke burgerlijke macht in Nederland.”

Dit noemt de schrijver een „voorbeeld van de soort veroordeling der tegenwoordige **machthebbers, waarop zovele niet-Katholieken zowel als Katholieken,** gewacht en gehoopt hebben Hier — vervolgt hij — is dan toch dat tartende gebaar volbracht, door welks onstentenis de Kerk, volgens zovelen, in gebreke gebleven was de onbuigzame Christelijke leiding te geven, welke van haar verwacht wordt. **Hier in Nederland is iets gedaan, dat, gelijk men ons zo vaak gezegd heeft, lang geleden in Duitsland en Italië gedaan had moeten worden.”**

Bij het 1933-Concordaat behaalde Hitler een overwinning.

De la Bedoyere gelooft niet, dat vele Katholieken ontkennen zullen, dat een ontzettende fout begaan werd, toen de oorspronkelijke Katholieke argwaan en zelfs veroordeling van het Nationaal Socialisme in Duitsland weggevaagd werd door de politiek van het sluiten van een Concordaat met Hitler in 1933.

„Bij deze gelegenheid behaalde Hitler de eerste, en misschien de belangrijkste, van de vele diplomatieke overwinningen, welke de weg baanden tot zijn uiteindelijke greep naar de heerschappij over Europa. En het is in dit opzicht, dat de Nederlandse Bisschoppen zich in een oneindig veel sterker positie bevinden dan de Duitse Hiërarchie, welke thans bijeenkomt in een atmosfeer van onderworpenheid aan de wereldlijke macht, teneinde de belangen van de uitgebreide Katholieke bevolking, voor welker geestelijke zorg zij verantwoordelijk is, nog zoveel mogelijk te beschermen. De Nederlandse Katholieke veroordeling van het Nationaal Socialisme is van oude datum, en tot nu toe was er nooit enige aanleiding tot het intrekken van de veroordeling ener beweging, die niet wortel schoot in de hecht-democratische bodem van Nederland. Heden wordt dat Nationaal Socialisme aan het land opgedrongen als essentiëel onderdeel van een gehaat buitenlands régime. Door haar veroordeling te herhalen, is dus de Nederlandse Hiërarchie bij machte tevens haar loyaliteit te bevestigen jegens haar geboorteland en zijn instellingen.'

Aan het bovenstaande moet niet de gevolgtrekking vastgeknoopt worden, dat de schrijver het sluiten van een Concordaat met Duitsland in 1933 veroordeelt. Niet het Concordaat noemt hij een „ontzettende fout”, doch het wegvagen van argwaan tegen en

veroordeling van het Nationaal Socialisme in Duitsland. Uitvoerig wijdt hij dan ook uit over het verschil van de verhoudingen in Nederland ener-, en Duitsland en Italië andererzijds.

„In Duitsland, en in sterke mate ook in Oostenrijk, was het Nationaal Socialisme ten minste een inheemse beweging, die niet alleen het onrecht wilde wreken, dat Duitsland meende geleden te hebben, maar ook de binnenlandse orde en tucht wilde herstellen (met zulke middelen van anarchie? corr.) in een moreel en economisch chaotische republiek. Er waren dus zwaarwegende redenen tot het aangaan van het Concordaat, welks gevolgen zo noodlottig bleken te zijn."

Gepoogd wordt aan te tonen, dat er, wat Italië aangaat, nog sterker redenen waren om tot een accoord te komen met het Fascisme. Maar welke redenen er ook mogen zijn, waarom het Nazisme voor de Duitse Katholieken nog niet veroordeeld is, de Nederlandse Bisschoppen hebben precies hetzelfde kwaad veroordeeld.

CURACAO.

CUROM-NIEUWS.

Programma Vr. 8.35 Nieuwsbulletin.
12.15 Nieuwsbulletin, gevolgd door lunchmuziek.
18.15 Kinderuurtje, verzorgd door tante Marta.
19.15 Nederlands Nieuws.
19.30 Gevariëerd Programma.
20.00 Teken- & Schilderkunst: Causerie te houden door den Heer J. M. van Engelenburg.
20.30 Nieuwsbulletin.
20.35 Cabaret muziek.
21.00 Gevariëerd Programma.
21.30 Wilhelmus, sluiting.

De luisteraars willen hun toestel wel zo zacht afstellen, dat ook hun buren of huisgenoten van hùn radio kunnen genieten, kunnen praten en eventueel rusten.

BOTICA'S.

Deze week hebben de volgende Botica's de Zondag- en nachtdienst.
Otrabanda: Botica del Pueblo.
Punda: Botica Juliana.

CHEQUEKOERSEN.

De „Hollandse Bank-Unie" deelde ons hedenochtend de volgende koersen mede:

	Inkoop.	Verkoop.
Batavia	99.50	100.50
Paramaribo	99.50	100.10
Caracas	46.50	48.50
New York	1.8850	1.9050
Londen	7.55	7.65
Zürich	45.00	46.50

CROWN LIFE VERZEKERING MAATSCHAPPIJ.

De Crown Life Verzekering Maatschappij bestaat 40 jaren en haar jubileum wordt gevierd in moeilijke dagen. Doch commerciëel staat zij momenteel sterker dan ooit te voren, zo sprak Voorzitter Howard Ferguson op de jaarvergadering, die kort geleden gehouden werd. En Directeur Stephenson voegde daar nog bij, dat ook het sterftecijfer goed staat in verhouding tot die cijfers van andere jaren en landen. 97% van de aandelen bevinden zich in de Verenigde Staten en Canada. Een mooi resultaat en goede service staat het publiek ten dienste na 40 jaren dienst.

WIE IS DE GELUKKIGE?

6014 — 12000
10596 — 4000
8468 — 2000
244 — 1000

EMMASTAD

SOCIETEIT „ASIENTO".

Dagschotels:

Heden: Capucijners garni.
Morgen: Nassi goreng.

Agenda:

Vrijdag 21 Maart 19.30 uur Competitie biljarten „A" klasse.
Maandag 24 Maart 19.30 uur Competitie biljarten „B" klasse.
Dinsdag 25 Maart 19.30 uur Competitie biljarten „C" klasse.
Woensdag 26 Maart 19.30 uur Competitie biljarten Hoofdklasse.

WACHTDIENSTEN.

Donderdag, 20 Maart 1941.

Telegram Afdeling: Hr. Pons, tel. 675, Amalia van Solmslaan 13.
Shipping & Supplies: Hr. de Vlieger, tel. 244, Bernhardlaan 10.
Scheepvaart Afdeling: Hr. Pruis, tel. 299, Emastad 14.

SPORTCLUB „ASIENTO".

Athletiek.

Er schijnt onder enkele onzer dameseden de mening te heersen, dat men alleen aan de athletiek-oefeningen mee kan doen, wanneer men de gymnastiekavonden bezoekt. Hoewel het natuurlijk uit een oogpunt van opvoeren der praestaties wenselijk is, is dit toch geen vereiste. Ieder dameslid is welkom op onze athletiek-trainings-middag — Woensdag — ongeacht of zij meedoet aan turnen of niet.

De Commissie.

Hockey.

Het ligt in de bedoeling van de hockey-commissie gedurende de Paasdagen een hockey-tournooi te houden, waarvoor de verenigingen „Kwiek", „Van Engelen" en „C.S.C." zijn uitgenodigd tot deelname.

De wedstrijden beginnen op Zaterdag 12 April as. met enkele voorronden, terwijl de serie Maandag, 14 April zal worden voortgezet en beëindigd.

Nadere biezonderheden zullen nog wórden bekend gemaakt.

De Commissie.

Tennis.

Met ingang van Vrijdag, 21 Maart as., 16.30 uur zal de Juniores-training weer hervat worden voor nieuwelingen zowel als voor gevorderden. De ~~juniores-trainingsmiddagen zijn Maandag~~ en Vrijdag 16.30 uur.

De Commissie.

Voetbal.

Zondag 23 Maart as., vriendschappelijke wedstrijd **Asiento 1 — Transvaal 1.** Terrein Rio Canario, aanvang 16.30 uur.

Opstelling Asiento:
Nieuwkerk
Boll Brons
Rigaud Oostlander Goedhart
De Boer Dussel De Wolf Robbers Meyer

Junior-seriewedstrijden P.S.V.

Zaterdag 22 Maart as., 15.00 uur op het Asiento-terrein: **Asiento-B — P.S.V.-B.**

Opstelling Asiento:
Leerentveld
Dennert Balk
v.d. Kamp Batenburg v.d. Kuip
Brouwer Timmermans Teunisse F. Henegouwen Witvliet

16.30 **Asiento-A — P.S.V.-A.**

Opstelling Asiento:
Mali
Groothuis v. Eyk
P. v. Dijk Jurrius Nijhof
Kanaar Petit H. Henegouwen
J. Schuitemaker v. Baal

Alle andere juniorleden van 9 jaar af zijn reserve.

Afschrijvingen bij den Heer Goedhart, Negropont 48.

Voetbaltraining Junioren.

Dinsdag as., geen training, in plaats hiervan Vrijdag 28 Maart; daarna weer Dinsdag 1 April.

TE KOOP:

Een in zeer goede staat verkerend D.K.W. motorrijwiel met nieuwe reserve accu — prijs ƒ 225,—.
Te bevragen
Van Tongerloo
Emmastad 43.

De Heer en Mevrouw Langendoen (C.S.M.) geven met grote blijdschap kennis van de geboorte van hun dochter

IRENE

Rotterdam, Iependaal 7.

ARUBA

ARUBA BUSINESSMEN ASSOCIATION.

Verschillende heren kooplieden, alsmede een paar Gouvernementsambtenaren kwamen Woensdagavond bijeen in het hotel Caribië, teneinde besprekingen te voeren over een op te richten Vereniging onder bovenstaande naam. Het doel dezer Vereniging is om de handelslieden nauwer bij elkaar te brengen en ook om de vooruitgang van dit eiland meer en meer te bevorderen. Zeer zeker een initiatief, dat door iedereen gesteund zal worden en dat Aruba ten goede zal komen.

Bij een volgende vergadering zullen wij met de plannen dezer Vereniging nog nader kennis maken.

GELD VOOR EEN SPITFIRE IS BIJEEN.

Dezer dagen werd een druk bezochte fair gehouden op de Arend Colony Club, waarbij verscheidene mooie artikelen, spontaan gegeven door verscheidene kooplieden en particulieren en verkocht door den actieven Luitenant Cooper van de Britse troepen ten bate van de Spitfire-commissie. De opbrengst was op zijn minst ƒ.2400.— met deze opbrengst is de som van £ 5000 gecompleteerd, zijnde kosten van een Spitfire.

ORANJE COMITÉ ARUBA.

Onlangs vergaderden 15 leden van het bovengenoemd Comité in de Raadzaal, teneinde hunne stemmen uit te brengen, op het persoonlijk voorstel van den Voorzitter Dr. Arends, luidende: Ontbinding van dit Comité.

De Voorzitter, Dr. Arends opende de vergadering en stelde meteen voor om het Oranje Comité te ontbinden onder mededeling, dat hij, Dr. Arends, de volle verantwoordelijkheid op zich neemt. Uitslag van de stemming was: 8 voor ontbinding en 7 tegen ontbinding, zodat het Oranje Comité ontbonden werd. Het lid J.H. Eman stelde voor, na de stemming om direct een ander Oranje Comité te vormen, doch hierop werd door de 7 heren, die tegen ontbinding waren, niet ingegaan.

DE MUZIEKTENT WORDT GEBRUIKT.

Er was geld overgebleven van het Prinses Irene Geboorte Comité.

Toen Hare Majesteit haar 42-jarig regeringsjubileum vierde, werd van dit restant een muziektent opgericht in het Willem de Zwijgerpark. Dit park is bijna altijd gesloten, want men wil hier niet hetzelfde riskeren als op Curaçao, dat nl. de jeugd de planten terstond vernielt.

Het is jammer, dat het zo gelopen is, want nu staat de muziektent er zielig alleen. Sedert 6 September 1940 is er nog geen noot muziek gespeeld, zelfs niet, toen Prinses Irene jarig was. Misschien is er een weg te vinden, dat park en tent open gaan op 30 April...

In Amerika schrijft men:

Over het radio-gegil op Curaçao.

„....En Curaçao schommelt 's avonds op zijn veertigduizend wipstoelen, dat het een aard heeft. De radio bla-bla-ërt door de nauwe straatjes van Willemstad. Stokowsky, Walter Winchell, Fred Allen, Barbarolli komen te gast op de veranda's van nijver Emmastad."

Zo schrijft „Knickerbocker" nr. 2, dat gisteren op ons Eiland arriveerde in de rubriek Curaçao betreffende. Een leuke correspondentie is, een gezellig leesstuk met rake opmerkingen.

„We rijden rusteloos over ons welvarend duur, optimistisch stukje grond, met onze 3500 eigewagentjes op zestigduizend Curaçaos-onschuldige zielen. En vanzelf, wanneer ge met uw zestigduizenden door elkaar krioelt op een rots zo klein als de Betuwe, en tegen elkander botst op een stukje zoutwatervlakte zo groot als goed old Caribbean — vanzelf gaat ge dan een beetje babbelen over uw medebabbelaars. En dat wordt dan een babbelen da t horen en zien vergaat. Bij het zoetje en bij de ochtendkoffie en bij de avondthee, in de wipstoel en op de barkruk. Curaçao is reuze-aardig, vindt u ook niet, mevrouw Bakker, maar wel een tikkeltje babbelderig, hè?"

Ook Aruba niet vergeten.

„Onze industrie begint en eindigt met de olie, maar die mag er dan ook zijn; een geweldig complex van fabrieken en werkplaatsen, tanks en tankers, auto's en duizenden mensen. Die industrie heeft op ons zustereiland Aruba de grootste raffinaderij ter wereld, bij ons: de derde in grootte en dat wil in vele opzichten — economisch, sociaal, cultureel en politiek — wat zeggen!"

— Ander interessant nieuws meldt, dat er in Parijs nog 3000 Nederlanders wonen. In onbezet Frankrijk wonen 1800 Nederlandse Joden in...... 5 tehuizen opgepropt.

— Soms schijnt het blad achter te zijn, als het zegt, dat Max Blokzijl onder-redacteur van „De Standaard" is (hier werd bericht, dat hij de baas zelf is geworden).

— Van Jhr. de Geer drukt het een verklaring af uit „Het Vaderland" van 20 Februari jl., waarin deze zegt, dat zijn plaats bij zijn vrouw is en dat hij zich van politiek zal onthouden.

— De Britse troepen leren Duits om klaar te zijn als ze gaan invaderen.

— Gallups Instituut heeft een enquête gehouden over wat de Amerikanen denken t.a.v. Ned. Oost Indië: 56% vindt, dat men Japan ervan moet weerhouden het in te pikken, 24% zei neen, 20% had geen mening.

GECONCENTREERDE AANVAL OP HULL.

Een communiqué deelde mede, dat gisterennacht een hevige aanval werd gedaan op een stad aan de Noordoostelijke kust van Engeland. Later werd bekend, dat deze stad Hull was. Dit is de eerste hevige aanval op Hull geweest. De raid duurde uren lang met slechts een kleine onderbreking, toen er nieuwe aanvallers kwamen opdagen. Verschillende mensen werden onder het puin van hun huizen gevangen gehouden. Op een plaats moesten werklieden een vrouw met de handen uitgraven. Verschillende brandbommen vielen op het hospitaal, doch veroorzaakten geen schade.

Het theater en de danszaal werden ook getroffen. Toen twee kleine huizen vernield werden, werden enkele mensen gevangen en twee anderen onder het puin gedood. De reddingsploegen waren gedurende enkele uren niet in staat om verschillenden, die onder het puin zaten ogenblikkelijk te redden, hoewel voedsel en andere benodigdheden werden verschaft tot zij verlost werden uit hun benarde positie. (Londen. A.P. 19.3).

NEDERLAND

TER GEDACHTENIS.

[K]ONINGIN—MOEDER EMMA.

[O]p 20 Maart 1934 verscheen een [bui]tengewone Staatscourant met de [vol]gende kennisgeving:

[H]et heeft God behaagd Mijn bemin[de] Moeder na een kort ziekbed tot [Zic]h te roepen. Het is met diepe droef[heid] dat ik daarvan kennis geef. Ik [ben] overtuigd van aller delen in mijn [sma]rt en die van de Mijnen in het ver[lies] dat Haar overlijden voor het Volk [hier] en overzee betekent.

(w.g.) Wilhelmina.

[...] jaar is het geleden dat de alom [bemi]nde Koningin-moeder haar rijk be[zette]d leven beëindigde en met een [ee]rlijk diepgevoelde nationale rouw [ten] grave werd gedragen. Haar ver[dien]sten als regentes waren zeer groot, [e]n zij waren bij het grootste deel van [het] volk legendarisch geworden. Bij het [vol]k leefde zij als de koninklijke moe[der] die al weldoende rondging. Zij was [het li]d van de koninklijke familie, dat [zich voor]genomen had slechts goed te [doe]n, lijden te verzachten en troost [te b]rengen. Zij heeft het Koninklijk [Hui]s bemind gemaakt als geen andere [vo]rstin in het Oranjehuis.

[G]od heeft haar het leed bespaard om [...] ook maar de schaduw te zien van [het] gruwelijk Nazisme, dat ons land [op] zulk èen verraderlijke wijze over[ro]mpelde. Bespaard is zij gebleven voor [de] vlucht en haar stoffelijk overschot [ma]cht rusten in de grond van het land, [da]t uit liefde haar vaderland geworden [wa]s.

God alleen weet of het nog een [jaa]r of meer duren zal, dat haar ko[nin]klijke dochter, onze geliefde Konin[gin], en haar kleindochter, prinses Ju[lia]na met de lieve prinsesjes weder in [Ne]derland zullen terugkeren, maar wel [we]ten wij zeker, dat zij zullen terugke[re]n.

Want het Nederlandse volk zal niet [te]vreden zijn vooral eer het Oranjehuis [we]der de plaats inneemt, dat het [re]chtens toekomt.

Wij willen sluiten met een gedeelte [ui]n de lijkrede, welke door den Hof[pr]ediker, Prof. Dr. H. Th. Obbink, [h]oogleraar aan de Utrechtse Universi[tei]t gehouden werd.

„Amalia van Solms nam bij haar hu[w]elijk als levensleuze: „quid reddam [D]omino" (wat zal ik den Heer weerge[ve]n?) Wij doen dat ook hier bij deze [ba]kbaar. Wat zullen wij volk van Ne[de]rland den Heer vergelden voor wat [Hi]j ons gaf in dit zo begenadigde le[ve]n? Wij zullen elkander hier bij deze [do]kbaar beloven, dat wij de band tus[se]n Oranje en Nederland, die ons Land [en] Volk reeds tot zo grote zegen is ge[w]eest, niet alleen bewaren maar ver[st]erken en daardoor tonen dat wij bij [el]kaar behoren en bij elkander willen [bl]ijven en samen ontvangen de zegen [di]en Gods goedheid ons nog zal willen [sc]henken".

OUD- GOUVERNEUR VAN SLOBBE BAKT DEN NAZIES EEN POETS.

In het gisteren hier aangekomen Ame[r]ikaanse tijdschrift „Time" is een stuk[j]e gewijd aan het koppig verzet der Nederlanders tegen de dwingelandij [v]an Seyss Inquart en zijn bende. De tijd [v]an Alva is herleefd. Het land wordt [u]itgezogen. Tegenstand wordt met de [d]ood gestraft. Alva is er, maar de geu[z]en zijn er ook. Kolonel Verdun staat [a]an het hoofd en bezorgd den nazies [h]eel wat slapeloze nachten.

Hij laat ze koppeltje duiken in het waterrijke land en laaft hun dorst met „moffen"-cocktail. Zo ruimt hij Hitlers slaven op.

De geuzen strijden ondergronds, ve[rbergen h]unner leven in kelders en in ruïnes [van verw]oeste huizen. Maar zij bewij[zen het] vaderland grote diensten. Ze [geve]n lichtseinen en inlichtingen aan de Engelsen en zij verstoppen stiekum aan land gebrachte Engelse spionnen. De Nazies hebben pas 18 dezer mannen terechtgesteld en menen hiermede de organisatie de ruggegraat gebroken te hebben. Maar dat zal hun niet glad zitten. Integendeel, zij hebben martelaren gemaakt en Kolonel Verdun zal zich wreken.

Het spreekt vanzelf dat de meeste autoriteiten verplicht zijn enigszins met de overweldigers samen te werken om het volksbelang niet te schaden. Doch waar zij kunnen, zitten zij de Nazies dwars of maken zij hen bespottelijk.

De oud-gouverneur van Curaçao, **Bartholomeus W. Th. van Slobbe**, thans burgemeester van Breda werd gedwongen de Duitse autoriteiten een diner aan te bieden. Hij gaf het diner en hield daaronder een wel wat eigenaardige ouderwetse toespraak. Maar overigens deed hij zijn best en de Nazies verlieten tevreden den klein-gekregen burgervader.

De volgende dag kwamen zij er achter, dat de burgemeester een toespraak had gehouden, die ook in het jaar 1793 gehouden was en wel bij zo'n zelfde gelegenheid, toen de Fransen Breda bezet hielden. Om alles in stijl te houden, had de dappere en geestige Van Slobbe het diner van 148 jaar geleden ook laten opdienen.

BEENTJE LICHTEN AAN DE NAZIES IS AMSTERDAMSE SPORT.

Hier is een zinnetje uit „Life", 17 Maart, blz. 34: „The Netherlands vied with Norway for the honor of causing their German rulers the most trouble. In Amsterdam, where pushing Nazi-soldiers into canals is the best outdoor sport of the winter, a fine of $ 8.000.000 was imposed on the city."

In Zuid Africa verzamelen onze stamverwanten.

ZUID AFRIKA IS ZEER ORANJE-GEZIND.

Uit het „Hollands Weekblad voor Zuid-Afrika" van 21 December jl. blijkt, dat:

1) Op het Nederlandse Gezantschap te Pretoria als gevolg van een oproep in de Zuidafrikaanse pers „reeds £ 150.2.— aan giften is ontvangen (kleinste gift £ 1.—.—, grootste £ 25.—.—). Alle gevers dragen echt Nederlandse namen.

2) er een comité is gevormd onder Jhr. W. F. van Lennep, om den Nederlanders, die van Zuid Afrika naar N. O. Indië vertrekken om hun vaderlandse dienstplicht te vervullen, een geschenk als zichtbaar bewijs van sympathie mee te geven.

3) er in de Zuidafrikaanse republiek vele andere steuncomité's bestaan, o.a. **Steunfonds Pretoria, Oorlogs-comité Nederland, Kinderzorgfonds Dr. Lingbeek** (bestemd om na de oorlog kinderen in Nederland te helpen tegen ondervoeding e.d. — iets dergelijks bestaat op Curaçao niet). **Breifonds, Pretoria Dámescomité.**

4) alle leden van Nederlandse stam in Zuid Afrika puur Oranjegezind zijn.

5) een Nederlandse mijnenlegger (naam was natuurlijk niet genoemd) in Kaapstad een bezoek bracht tijdens de December-maand. De bemanning werd in een Club ontvangen, waar „de Gezantschapssecretaris Jhr. G. R. G. van Swinderen de gasten hartelijk welkom heette en de aanwezigen bedankte, dat zij slechts na een kort berichtje van „zegt het voort" in zo groten getale hier vanavond gekomen waren om hun landgenoten te begroeten, die landgenoten die reeds zoveel goed werk hebben gedaan in de grote strijd voor de bevrijding van ons Vaderland. Spreker zeide overtuigd te zijn, dat de grote gastvrijheid die de Nederlandse gemeenschap steeds in zo'n ruime mate heeft betoond ook een waarborg zal zijn, dat de officieren en schepelingen tijdens hun verblijf te Kaapstad een aangename tijd met hun landgenoten hier zullen doorbrengen.

Diezelfde avond gingen de gasten naar boord terug met een reeks van uitnodigingen, autotochten etc., geregeld voor de lange naweek met Dinggaansdag in het vooruitzicht. Een der schepelingen zijn vader woont te Kaapstad en zij waren gelukkig elkaar te ontmoeten."

Uit het „Holl. Wkbl." van 4 Jan., (gisteren ontvangen) blijkt voorts, dat de Commandant een krans legde bij het Van Riebeeck-standbeeld te Kaapstad in tegenwoordigheid der autoriteiten; verder, dat de gehele bemanning op een tuinpartij was bij Gezantschapssecretaris Jhr. van Swinderen.

6) er in Kaapstad een eigen clubgebouw voor Nederlanders zal worden opgericht.

„Gedurende de oorlog en in het bizonder ná de inval in Nederland, werd de behoefte aan een clubgebouw, een centraal punt voor de Nederlandse gemeenschap te Kaapstad in nog sterkere mate gevoeld dan voorheen.

Het is verblijdend, dat de Nederlandse gemeenschap in den Waarnemenden Consul, Jhr. G. R. G. van Swinderen zo'n groten voorstander en ondersteuner heeft gevonden voor het doel, waarvoor in de laatste jaren zoveel pogingen zijn aangewend."

Men heeft een oud herenhuis in Kaapstad aangekocht, en dat zal nu eerlang als club worden ingericht.

7) de buigingsuitgangen, voor zover men hoognederlands schrijft, in onze taal daar niet verwaarloosd worden, ook niet de r bij de derde naamval vrouwelijk (caveat redactor periodicae juvenilis Curaçaoensis „Hou en Trouw")

8) de Zuidafrikaanders der Voortrekkers van ouds (Pretorius, Fourie, Piet Retief e.a.) nog steeds herdenken. Uit een herdenkingsrede:

„Alger wat hier slaap het alreeds die uitspraak van die „Een gehoor wat kan behou en verdelg. En hierdie grafstene praat alleen van wat deur mense gesien en bewonder is, maar nie van wat die Hartekenner gepeil en beslis het nie. As dit egter waar is dat die dood aan so menige kruisdraer wat hier sluimer eers die ware rus gebring het en so menige dwingeland vir die eerste keer van skrik laat verstijf het, wie sal dan nie eerbiedig sy hoof vir daardie Vorstescepter neerbuig nie wat net met één wenk so 'n verbasende omkering tot stand kan bring!......"

Op het graf van de Generaals Pretorius en Potgieter kwam een steen met het volgend opschrift:

„Deze gedenksteen is opgericht op order van de Hoog Edele Regering der Zuid-Afrikaanse Republiek als erkentelijkheid van het dankbaar nageslacht van de uitgeweken Emigranten Boeren."

Enkele andere „opskrifte":

„Laat nooit het bloed der vaderen,
„Verbasteren in uw aderen.
„Och, dat.de latere zonen,
„Zich hunner waardig tonen.

„Wat is lewe sonder vryheid,
„Selfs vír die kleinste mot?

„Vreest niet, want Ik heb u verlost,
„Gij zijt de Mijne.
„Als gij door de wateren gaat,
„Zal Ik bij u zijn.

„Aldaar zal geen nacht zijn.
„Dood waar is uw prikkel,

„Graf waar is uw zegepraal?

En dit alles word oortref deur die Christusverrysenis wat soos 'n Oorwinnaars-roep deur al die eeue weerklink:

„Elk is die Opstanding en die Lewe."

BUITENLAND.

NIEUW SYSTEEM VOOR BEVEILIGING BRITSE SCHEPEN.

Uit scheepvaartkringen deelt men mede, dat sommige Noordamerikaanse experts den Britten hebben aangeraden om hun convooisysteem af te schaffen en een zg. „laan" van torpedojagers te vormen over de Atlantische Oceaan in een poging om de steigende Duitse bedreiging om de hoognodige oorlogsbehoeften van Amerika af te snijden. te verhinderen. Er werd te verstaan gegeven, dat de scheepvaart-experts aan Engeland mededeelden, dat het convooisysteem zou moeten worden herzien, indien men wilde, dat de steeds stijgende scheepsverliezen zouden verminderen. De Noordamerikaanse en sommige Britse critiek betreffende het convooisysteem is gebaseerd op twee punten: Ten eerste, een groep schepen, die onvoldoende beschermd wordt, vormt een gemakkelijk doelwit voor de nazie-luchtmacht en boven-waterraiders. Ten tweede, het reduceert het doelmatige gebruik van de hoognodige schepen, aangezien snelle koopvaardijschepen in deze dagen zijn verloren gegaan, terwijl men wachtte totdat het genele convooi zich had verzameld en men daarna de vaart moest verminderen tot de snelheid van het langzaamste schip, dat onder convooi voer.

Het nieuwe plan vraagt om een constante patrouille van ongeveer vijftig torpedojagers langs de 2000 mijl lange cirkel der route tussen Labrador en de Britse eilanden. Deze kunnen worden afgelost, zodat altijd een aantal van veertig op wacht is, terwijl de tien anderen in de havens brandstof innemen of op weg zijn naar posten op een reis van ongeveer twee weken. Elk der veertig zou een afstand van vijftig mijl der Atlantische Oceaan tien maal 's daags kunnen verkennen, zodat een laan wordt gevormd over de Atlantische Oceaan en ieder duim door een oorlogsschip zou kunnen worden bewaakt gedurende twee à drie uur.

De experts deelden mede, dat een torpedojager in deze laan nooit verder van een koopvaardijschip zal verwijderd zijn dan een uur. Op deze weg zal dan aan schepen, die goederen aanvoeren een alles-veilig signaal kunnen worden gegeven, waarop die dan door kunnen varen.

Degenen, die het plan opwerpen, zijn van mening, dat het een effectieve bescherming zal zijn, aangezien zij geloven, dat weinig Duitse raiders in staat zullen zijn door te dringen in een zo voortdurend gecontroleerde scheepvaartroute. Daarbij verklaarde men nog, dat Britse koopvaardijschepen zouden kunnen vertrekken, zo gauw zij geladen waren en heen en weer over de Atlantische Oceaan zouden kunnen snellen met maximum snelheid (New York, A.P. 19.3).

DE NAZIES ZOEKEN DE SLAVERNIJ VAN EUROPA.

Ofschoon ziek, hield Aartsbisschop Arthur, Cardinaal Hinsley van Westminster toch een zijner meest markante redevoeringen voor de radio. In deze rede zeide hij, dat de „Nieuwe Orde", welke de Nazies in Europa willen „slavernij onder de zweep" is en Zijne Eminentie verzekerde, dat zonder de erkenning van God, de nieuwe orde een moeras is, en de broedplaats voor zelfzucht, haat en ongetemde passies.

Het Europa van morgen zal en moet anders zijn dan het Europa van gisteren, zeide de Cardinaal, maar de „Nieuwe Orde", opgelegd door de Nazie-oorlogsmachines, door de volken te overweldigen, de families te ontbinden, door massa-executies in Polen, concentratiekampen enz., kan nooit vrede geven. Eenheid van geest, kan nooit de vrucht zijn van slavernij onder de zweep.

VRIJLATINGEN IN FRANKRIJK.

Twee Franse socialistische leiders, Jacques Moutet en Saloman Grumbach, zouden zijn bevrijd uit de administratieve internering te Vals les Bains. Het weekblad der rechtse partij „Gringoire" rapporteerde tevens de invrijheidstelling van Winchent Auriel, socialistisch afgevaardigde en vroegere Minister van Financiën, doch het schijnt, dat men geen informatie omtrent hem heeft (Vichy, A.P. 19.3).

ROOSEVELT GAAT VISSEN.

Roosevelt vertrok naar Florida, alwaar hij aan boord zal gaan van zijn jacht voor een tiendaagse vacantie. De autoriteiten deelden mede, dat hij nooit verder van de kust zal zijn verwijderd dan enkele uren, zodat hij vlug naar Washington kan terugkeren als hij dat wenst (Washington, A.P. 20.3.

VERKLARING VAN CHIANG KAI SHEK.

Naar aanleiding van de rede van president Roosevelt heeft Chiang kai Shek een verklaring afgelegd, om zijn waardering uit te spreken voor de hulp, die de Verenigde Staten hem beloofden tegen den aanvaller. Dit alles zal van grote invloed zijn op de situatie in het Verre Oosten. China heeft grote en goed getrainde legers klaar staan om de wapens der Verenigde Staten te gebruiken en de strijd te doen herleven, die de spanning in de Stille Zuidzee zal verminderen. De tegenoffensieven van China kunnen medehelpen de duur van de Europese oorlog te verkorten en de vrede over de gehele wereld te verspreiden. Een betere wereldorde in Europa en Azië zal na de oorlog kunnen worden gevestigd, wanneer ook de Verenigde Staten, zoals door president Roosevelt beloofd werd mede werken aan die opbouw.

DE STRIJD OM KEREN.

Het Italiaanse hoofdkwartier meldde, dat de Engelsen grote troepenmachten, uitrusting en vliegtuigen ophopen aan het Kerenfront in Eritrea, waar reeds sedert vijf dagen een hevige strijd woedt. Medegedeeld werd, dat de Britten werden afgeslagen door het doen van tegenaanvallen, waarbij zware verliezen werden toegebracht. (Rome. A.P. 19.3).

FEUILLETON

DE MOORDENAAR VERMOORD.

6)

— Een fenomeen, dat ik zelden gezien heb, zei hij vrolijk. — Een slaapwagen-conducteur, die zelf de bagage in het rek zet! Het is ongehoord!

Zijn medereiziger glimlachte. Hij was blijkbaar over zijn ergernis heen — had blijkbaar besloten de zaak filosofisch op te vatten.

— De trein is opmerkelijk vol, zei hij.

Er werd gefloten; er kwam een lange, melacholieke gil van de locomotief. Beide mannen gingen in de gang..

Buiten schreeuwde een stem:

— Instappen!

— We gaan, zei Macqueen.

Maar ze gingen nog niet. De fluit klonk weer.

— Zeg, mijnheer, zei de jongeman opeens, als u liever het benedenbed hebt — gemakkelijker en zo — dan vind ik het best.

Een geschikte baas.

— Neen, neen, protesteerde Poirot. — Ik wil u niet ontrieven.

— Dat is niets.

— U is te vriendelijk.

Beleefde protesten van weerskanten.

—Het is maar één nacht, verklaarde Poirot. — In Belgrado....

— O juist. U stapt uit in Belgrado.

— Dat niet. Ziet u...

Een plotselinge ruk. De twee mannen ging naar het raam, kijkend naar het lange, verlichte perron, dat langzaam langs hen gleed.

De Orient-Express was zijn driedaagse reis door Europa begonnen.

HOOFDSTUK III

Monsieur Hercule Poirot was een beetje laat toen hij de volgende dag de restauratie-wagen binnenkwam. Hij was vroeg opgestaan, had bijna alleen ontbeten,en had de morgen doorgebracht met de notities door te zien van het geval dat hem naar Londen terug riep. Hij had weinig van zijn reisgezel gezien.

Monsieur Bouc, die al aan tafel zat, wuifde een groet en wenkte zijn vriend naar de lege plaats tegenover hem. Poirot ging zitten en genoot al spoedig mee van het voorrecht van de tafel, die het eerst bediend werd en met de uitgezochtste beetjes. Het eten was dan ook ongewoon goed.

Niet voor ze een fijne roomkaas aten, liet monsieur Bouc zijn aandacht afdwalen naar andere zaken dan de voeding. Hij was in dat stadium bij een maal, waarin je filosofisch wordt.

— Ah! zuchtte hij. — Had ik maar de pen van een Balzac! Ik zou dat toneel beschrijven. Hij wuifde met zijn hand.

— Dat is een idee, zei Poirot.

—Ah, vind je ook niet? Het is nog niet eerder gedaan, denk je wel? En toch, het leent zich tot romantiek, mijn vriend. Om ons heen zijn mensen van alle standen, van alle nationaliteiten, van alle leeftijden. Drie dagen zijn die mensen, vreemden door elkaar, samengebracht. Ze slapen en eten onder hetzelfde dak, ze kunnen niet van elkaar weg. Aan het eind van de drie dagen scheiden ze, ze gaan hun weegs, om elkaar misschien nooit weer te zien.

— En toch, zei Poirot, stel dat een ongeluk...

— Och neen, mijn vriend.

— Van jouw gezichtspunt zou het betreurenswaardig zijn, dat geef ik toe. Maar toch, laten we het even veronderstellen. Dan, misschien worden allen hier aaneengeschakeld — door de dood.

— Nog wat wijn, zei monsieur Bouc, haastig inschenkend. — Je bent je zelf niet, mon cher. Het is misschien je digestie.

— Het is waar, zei Poirot, — dat het eten in Syrië misschien niet geschikt was voor mijn maag.

Hij dronk van zijn wijn. Dan, achteroverleunend, liet hij zijn blik nadenkend door de restauratie-wagen gaan. Behalve zij, zaten er dertien mensen en zoals monsieur Bouc gezegd had, van alle nationaliteiten en standen. Hij begon hen te bestuderen.

Aan de tafel over hen zaten drie mannen. Ze reisden, vermoedde hij, ieder afzonderlijk, en waren slechts zo bij elkaar gezet door het feilloze oordeel der kellners.

Een grote donkere Italiaan bewerkte zijn tanden met gusto.

Een magere nette Engelsman tegenover hem had het uitdrukkingsloze, afkeurende gezicht van den goed-gedresseerden bediende. Naast den Engelsman zat een grote Amerikaan — misschien een handelsreiziger.

— Je moet het er dik opleggen, zei hij luid.

De Italiaan legde zijn tandenstoker weg om breed te gesticuleren.

— Vast, zei hij. — Dat zeg ik ook altijd.

De Engelsman keek uit het raam en kuchte.

Poirot's blik ging verder.

Aan een klein tafeltje, heel recht, zat een van de lelijkste dames, die hij ooit gezien had. Het was een gedistingeerde lelijkheid; eerder betoverend dan stotend.

Ze zat kaarsrecht. Om haar hals droeg ze een collier van heel grote parels, die, onwaarschijnlijk als het scheen, echt waren. Haar vingers waren overdekt met ringen. Haar sabelbonten mantel was teruggeduwd van haar schouders. Een heel kleine, dure zwarte toque was afschuwelijk onflatteus bij het gele, padachtige gezicht er onder.

Ze sprak nu tegen den kellner op een duidelijke hoffelijke, maar volkomen autocratische toon:

Wordt vervolgd.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen

van

"De Curaçaose Voetbalbond".

COMPETITIE 1941.
WEDSTRIJD PROGRAMMA.
MUNDO NOBO

WEDSTRIJD UITSLAGEN
van Zaterdag, 15 en Zondag, 16 Maart 1941.

S.U.B.T. 1 — Hollandia 1	2—1.
Jong Holl. Jr. Hercules Jr.	scheidsr. niet opgekomen.
Scherpenh. Jr. — Jong Curaçao Jr.	2—2.
Jong Holland 1 — R.C.A. 1	5—2.
23 Maart 1941: A-Klasse	Jong Holland 1 — S.U.B.T. 1 (Elfrink)
23 Maart 1941: C-Klasse	Volharding 3 — Jong Curaçao 3 (Dijk)
Zaterdag 29 Maart 1941: Ten bate van	de „Mgr. Wulfingstichting" K.S.L.I. 1 — All Surinam (Visser)
Zondag 30 Maart 1941: Ten bate van	de „Mgr. Wulfingstichting" Winnaar — Jong Holland 1 (Oehlers)
30 Maart 1941: Juniores	S.U.B.T. — Hercules (L. Willems)

HEINTJE KOOL.
(Terrein V.V. Willemstad).

30 Maart 1941: Res.A-Klasse	K.S.L.I. 2 — Jong Curaçao 2 (Pengel)

SCHERPENHEUVEL

23 Maart 1941: Res.A-Klasse	Scherpenheuvel 2 — Volharding 2 (H. Rog)
30 Maart 1941: Juniores	Jong Holland — Scherpenheuvel (Rosberg)
30 Maart 1941: Res.A-Klasse	Scherpenheuvel 2 — S.U.B.T. 2 (Dijk)

De A-Klasse wedstrijden beginnen om 16.15 uur percies, de met * aangegeven wedstrijden beginnen om 14.30 uur precies.
De Juniores wedstrijden beginnen om 10 uur a.m.
DUUR van de A-Klasse, Res.A-Klasse, B-Klasse en C-Klasse wedstrijden 2 maal 45 minuten.
DUUR van de juniores wedstrijden 2 maal 30 minuten.

HET BESTUUR.

CURACAO.

CURAÇAO IN SURINAAMSE STATEN.

Bij de behandeling van de Begroting 1941 in de Staten van Suriname heeft de Heer Frits Bruyning, administrateur van Financiën, terloops Curaçao a.v. ter sprake gebracht (volgens een verslag in „De West"):

„Het vraagstuk van de Ambachtsschool is in de loop der jaren herhaaldelijk onder de ogen gezien. De locale behoeften zijn echter zo gering, dat men, tenzij de opzet is om krachten op te leiden voor het buitenland, wel de opleiding moest beperken. Bij de stichting van nieuwe bedrijven en ontwikkeling der industrie zal dit natuurlijk in de toekomst anders worden. Op dit ogenblik wordt aardig gebouwd in het land en bestaat dus in dit opzicht geen werkloosheid.

Bij een bezoek onlangs aan Curaçao, constateerde spreker met genoegen, dat de oudleerlingen van onze Ambachtsschool daar behoren tot de gewaardeerde krachten. Toen men ging versoberen, werden Portugezen en anderen ontslagen, maar geen Surinamers."

De Redactie „Dagblad Amigoe di Curaçao" heeft de volgende boeken nodig. Wie een of meer in bezit heeft en verkopen wil, gelieve prijsopgave te zenden aan Postbus 80

Een Levensschets van Mgr. M. J. Niewindt, door G. J. M. Dahlhaus O.P. (1924)

Gouden Jubileum der Dominicanernissie op Curaçao, door eenige Missionarissen bewerkt. (1920)

De geschiedenis van Curaçao, door C. P. Amelunxen. 1929.

The Netherlands Windward Islands, by S. J. Kruythof, 1938.

West-Indie, door Carel J. Brensa. 1931.

Encyclopedie van Nederlandsch West-Indie, 1917. Uitgave Martinus Nijhoff, Den Haag.

ST. VINCENTIUSSCHOOL BEFEEST HAAR HOOFD.

540 kinderen hadden hun beste beentje voorgezet om Frater Maria Johannes de Deo een prettig feest te bereiden op de herdenkingsdag van zijn 25-jarig kloosterjubileum.

De feestdag begon met de H. Mis in de parochiekerk van de H. Familie. Daarna was het huldiging op de school in het bijzijn van Zijne Hoogwaardige Excellentie de Vicarius Apostolicus van Curaçao, van den Inspecteur van het Onderwijs, Dr. W. J. Goslinga, van Pater Vicarius Zeppenfeldt O.P., de parochiegeestelijken van de H. Familie en St. Anna en nog enkele andere genodigden, zoals Frater Radulphus, de fraters van Pietermaai enz.

Het muziekcorps „Bemol" onder leiding van frater Vincentianus en gevormd uit leerlingen der school, opende met een opgewekte mars. Na een welkom en een proficiat kwamen allereerst de kleinsten aan het woord en ze deden het goed en oogstten een welverdiend succes. De tweede en derde klas en alle volgende klassen kwamen met iets aparts en overstelpten den jubilaris met hulde. „Bemol" gaf nog een feestmars en een jubellied na de aanbieding van het feestgeschenk.

Hierna sprak de Bisschop van Eleutherna, Monseigneur Verriet, de Inspecteur van het Onderwijs, Pater Ir. de Bruyn voor het jeugdwerk en frater Licinius voor de fraters van Pietermaai, waar de jubelaris vele jaren arbeidde.

Was het wonder, dat de jubilaris door zoveel hulde overstelpt overvloeide van dankbaarheid en in welgekozen bewoordingen allen dankte.

Des middags was het van 16 tot 18 uur receptie, die zeer druk bezocht werd. Velen uit onderwijskringen kwamen feliciteren. Hiermede werd het feest op schone wijze besloten.

Zondag aanstaande zal het feest nog in besloten kring gevierd worden te midden van de kloostergemeente.

HET GOUDEN KALF.

Omstreeks de tijd, dat de veertiendaagse trekking van de Fortuna-loterij aanbreekt, ontstaat er een hausse in loterij-biljetten. Zo werd Woensdag door een man een loterijbiljet op naam van een hier gevestigden arts gekocht. Bij navraag bleek, dat men met een oplichter te doen had. Een andere man, die op straat aan een vrouw om een loterijbiljet vroeg, kreeg inzage van de nummers, die ter beschikking waren en rukte de verkoopster vervolgens een nummer uit de handen om zonder betaling te verdwijnen. De recherche zal den rover zoeken.

DE GOUDEN VLOEISTOF.

Toen een rechercheur Woensdag zijn ambtelijke avondwandeling maakte ontwaarde hij op het Wilhelminaplein temidden van de parkerende auto's een gummislang, waaruit een vloeistof vloeide, terwijl zich even tevoren een man van die plaats had verwijderd, in de naastbijzijnde auto ontdekte de politieman tevens een vijf gallon fles, gewikkeld in een zak. Auto, fles en slang werden ingepikt en binnen een half uur verscheen ten politieburele een man, die aangifte deed van vermissing van zijn auto. De rechercheur, die het signalement van den man, die zich aanvankelijk van de auto op het Wilhelminaplein had verwijderd, goed had opgenomen, herkende hem pertinent, doch zag tevens, dat de automobilist zich had verkleed.

Na een ietwat scherp verhoor kwam de aap uit de mouw. De automobilist beschikte inderdaad over de auto, maar tevens over de benzine-aftapinstallatie, zodat hij wegens poging tot diefstal voorlopig ten politieburele werd gehouden. Volgens verklaring van den verdachte, was het toevallig de eerste maal, dat hij aan het aftappen was, iets dat men van recherchezijde niet wenst te geloven.

Aangiften van vermissing van benzine uit parkerende auto's op het Wilhelminaplein of andere parkeerplaatsen worden ten rechercheburele gaarne ingewacht.

Oorlogsnieuws.

DUITSERS BEWEREN OPLOSSING TE HEBBEN GEVONDEN.

Bepaalde Duitse kringen beweren een bevredigende oplossing te hebben gevonden, zowel in de Turkse als Joegoslavische problemen, hoewel niet bekend werd gemaakt wat die oplossing is. De Berlijnse correspondent Vreme zeide, dat men een weg gevonden heeft om de onafhankelijkheid van beide landen te verzekeren, terwijl die tot de as zullen toetreden. Andere berichten beweren dat er slechts onderhandelingen hebben plaats gevonden die voor beide partijen bevredigend zouden zijn. De Duitsers houden nog steeds vol, dat Joegoslavie het driemogendheden-pact op 26 Maart zal tekenen. Volgens de laatste geruchten zou door Joegoslavie zijn toegestaan dat hospitaaltreinen en treinen met oorlogsmateriaal door het land zouden mogen trekken, hetgeen de uiterste concessie zou zijn. Of Duitsland het echter op zo goedkope wijze zou willen regelen is onbekend (Beogra. A.P. door Robert StJohn. 20.3).

DE DUITSERS IN ROEMENIë.

Vele dorpen in Moldavië nabij de Russische grens worden in orde gebracht voor de Duitse troepen. De troepen komen regelrecht uit Duitsland. Er bevinden zich nu 28 divisies in Roemenië en 16 in Bulgarije. Het gehele land lijkt wel een Duits legerkamp. Volgens de pers is dat een grote eer. Steeds meer soldaten worden nu weer opgeroepen. Men schat het aantal reeds op 2.200.000 man en men vermoedt, dat tegen het eind van de maand de volledige mobilisatie bereikt is. De boeren moeten hun paarden inleveren. Vele wegen zijn bijna geheel aan het verkeer onttrokken en dienen slechts voor legertransporten. Het laatste regeringsdecreet verbiedt alle bijeenkomsten. In de door de regering gecontroleerde pers verscheen een verklaring aan de bevolking van de aanwezigheid der Duitse troepen. Zij deelde mede, dat men tezamen met de Nazie-troepen een uitweg naar de Aegese Zee wil terugwinnen (Beograd, A.P. 19.3).

DUITSE VERKLARING.

Een gezaghebbende Duitse autoriteit deelde mede, dat — het koste wat kost — verhinderd moet worden, dat de Noordamerikaanse plannen om de Europese nieuwe orde te verstoren worden ten uitvoer gebracht. Tegelijkertijd stemde hij in met Churchill, dat de „Battle of Atlantic" van buitengewoon belang is. Verder maakte hij bekend, dat het antwoord van den Turksen President Inönü op Hitlers boodschap ontvangen was, maar maakte niet bekend, wat de inhoud daarvan was, noch wanneer die gepubliceerd zou worden (Berlijn, A.P. 19.3).

HALF MILLIOEN MAN STAAN KLAAR IN HELLAS.

Van welingelichte Helleense zijde deelt men mede, dat Hellas een troepenmacht van een half millioen man gereed maakt en bestemd heeft om het Noorderfront in samenwerking met de Britten tegen een Duitse aanval te verdedigen. Men deelde mede, dat de Hellenen slechts 300.000 van het totale Helleense leger van 800.000 aan het Albaanse front hebben om de Italianen in bedwang te houden.

Van andere zijde bericht men, dat de Duitsers 16 divisies of misschien 240.000 man in Bulgarije langs de Helleens-Turkse grens gereed houden. Joegoslavië zelf is volop aan het praepareren, terwijl dagelijks meer manschappen onder de wapenen worden geroepen. Van neutrale zijde twijfelt men er echter aan of dit land tegen het einde van de maand, zoals men in sommige kringen meent, 1.600.000 man onder de wapenen zal hebben (Beograd, A.P., door Robert St. John, 19.3).

ITALIANEN BIEDEN HARDNEKKIG WEERSTAND.

Het Italiaans hoofdkwartier deelde mede, dat de Italiaanse troepen de Britse aanvallen weerstaan in de Marda Pas ten Noord-Oosten van Jijiga in Ethiopië.

Een communiqué deelde mede, dat de strijd in de Kerensector wordt voortgezet, waarbij de Italianen telkens tot tegenaanvallen overgaan, niettegenstaande geleden verliezen en intense vijandelijke luchtaanvallen. Italiaanse vliegers nemen ook actief deel aan de strijd door het bombarderen van vijandelijke artillerie-batterijen en door de troepen en trucks met machinegeweervuur te bestoken. Het communiqué zeide, dat Italiaanse bommenwerpers de luchtbasis te Agordat aanvielen, waarbij felle branden werden veroorzaakt (Rome. A. P. 20.3).

ALLERLAATSTE NIEUWS.

Volgens onbevestigde berichten van de Albaanse grens werd medegedeeld, dat de Grieken de stad Tepelini aan het centrale Albaanse front zijn binnengetrokken. Deze plaats was gedurende verscheidene weken de scene der Italiaanse tegenstand. Bericht wordt, dat vele Italiaanse soldaten en grote hoeveelheden oorlogsmateriaal in handen van de Grieken vielen.

Een bericht afkomstig uit de Griekse grensstad Gevegela zeide, dat een groot contingent Britse troepen gisteren te Saloniki landde. Volgens de ontvangen rapporten zou de bevolking van Saloniki de Britse troepen op uitbundige wijze ontvangen hebben. Het bericht werd hier niet bevestigd door de Britse noch door de Griekse legaties.

Volgens de officiële Italiaanse radio zouden te Gibraltar geruchten de ronde doen dat de eerste lading oorlogsmaterialen, die naar Engeland werd verscheept na het passeren van de steunverleningswet, door onderzeeërs der asgenoten tot zinken is gebracht.

De Pausen als Middelaars.

Antwoord op een vraag.

Naar aanleiding van ons artikel ter herdenking van het tweede jaarsjubileum van de kroning van Zijne Heiligheid, Paus Pius XII, vraagt een lezer ons, of het Vaticaan niet vaak partijdig is geweest in conflicten, en al neemt hij aan, dat dit in de laatste twee oorlogen niet het geval is, toch zou hij gaarne vernemen, of de Pausen ook vroeger de rol van bemiddelaar hebben gespeeld — en met succes.

Niets is ons liever en gemakkelijker dan daarop te antwoorden. „Of het Vaticaan soms partijdig is geweest" is een vraag, die bevestigend moet worden beantwoord, al zette men liever in plaats van Vaticaan de „Heilige Stoel". (Het Vaticaan is de pauselijke staat, waar de Paus in het Apostolisch Paleis zijn woning heeft; dit dateert slechts van de laatste tijden, in de loop der eeuwen is de Paus nogal eens van ambtswoning verwisseld; geldt in het huidig spraakgebruik „het Vaticaan" als aanduiding voor wat de Paus zegt en doet, van vroeger eeuwen kan men dat natuurlijk niet zeggen). Natuurlijk is de „Heilige Stoel" wel partijdig geweest in verschillende conflicten, zo o.a. in 1870, toen de Kerkelijke Staat werd aangevallen. Doch de gehele historie is er vol van, dat de „Heilige Stoel", als culturele zetel van het Christendom en van de morele normen voor de internationale samenleving, bemiddeld heeft in internationale conflicten en met groot succes.

Hier doen wij een greep voor de vuist weg.

St. Leo I (440-461) bemiddelde bij de onderhandelingen tussen den Hun Attila en Italië.

St. Gregorius I (590-604) interveniëerde tussen Agilulf, de Lombarden en de Romeinen; tussen de Lombarden en den keizer van het Oostromeinse Rijk.

St. Gregorius II (715-731) bemiddelde tussen Luitprand, koning der Lombarden, en de Romeinen.

St. Zacharias (741-752) kwam tussenbeide ten behoeve van Hendrik II, keizer van het Heilige Roomse Rijk en Koning Andries van Hongarije.

Victor II (1055-1056) interveniëerde tussen den keizer van het Heilige Roomse Rijk, Hendrik III, en Koning Ferdinand van Spanje.

Innocentius III (1198-1216) interveniëerde tussen Richard Leeuwenhart, koning van Engeland, en Philippe Auguste, koning van Frankrijk.

Honorius III (1216-1227) interveniëerde tussen Lodewijk VIII van Frankrijk en Hendrik III van Engeland.

Innocentius IV (1243-1254) bracht vrede tussen den koning van Portugal en zijn onderdanen.

Nicolaas III (1277-1280) bemiddelde tussen Keizer Rudolf van Habsburg en Karel van Anjou, Koning van Napels.

Johannes XXII (1316-1334) herstelde de vrede tussen Eduard II van Engeland en Robert, koning van Schotland.

Clemens VI (1342-1352) bemiddelde tussen Koning Eduard III van Engeland en Philippus VI van Frankrijk.

Gregorius XI (1370-1378) bemiddelde tussen Ferdinand van Portugal en Hendrik van Castilië.

Innocentius VIII (1484-1492) bemiddelde inzake de elkaar bestrijdende koningshuizen in Engeland.

Alexander VI (1492-1503) bemiddelde tussen Spanje en Portugal.

Gregoruis XIII (1572-1585) interveniëerde tussen Tsaar Ivan IV van Rusland en Koning Bathorius van Polen.

Urbanus VIII (1623-1644) kwam tussenbeide in een conflict tussen Frankrijk en Spanje.

Leo XIII (1878-1903 bemiddelde in conflicten tussen Duitsland en Spanje, eveneens tussen de republieken Haïti en Santo Domingo.

Benedictus XV (1914-1922) in... niëerde inzake de uitwisseli... verminkte krijgsgevangenen... ïnterneerden tussen Du... Oostenrijk, Bulgarije, Turk... Engeland, Frankrijk, R... België, Serbië, Montenegro.

Een lijst, even oud, als wijd va... en terrein!

Tenslotte komt de tweede vraa... den lezer aan bod. Wat heeft de t... woordige Paus, wiens pogingen... de vrede in uw artikel zo geroemd... den, in feite voor de vrede ge... Wij drukken als antwoord hier... een overzicht, dat de „Amigoe ... raçao" van 8 Januari jl. reeds ... ceerde, te zamen met het vijf-... programma, op hetwelk volgens ... XII de duurzame vrede moet wo... gegrondvest.

Op **8 Januari** hield Pius ... een toespraak tot de Rom... adel, op **15 Januari** tot de M... zers, op **10 Februari** bij herde... dood Pius XI, op **16 Februari** in... spraak tot militaire missie uit Arg... nië, op **3 Maart** toen hij als Biss... van Rome preekte, op **12 Maart** o... verjaardag van zijn pauskroning, ... **Paaszondag** in een radio-toespraak ... de millioenen der wereld; in een b... over de Meimaand op **17 April**, o... **April** tot pelgrims uit Genua, op 2... in een preek tijdens de heiligspre... van H. Maria Euphrasia Pelletie... H. Gemma Galgani (de enige 2 nie... heiligen van 1940, verder waren ... 5 zaligsprekingen); in een preek in ... Dominicanenkerk van de Minerva ... 5 Mei, waarbij 18 cardinalen en kro... prinses Maria José onder 's Pausen ... hoor waren; op **2 Juni**, zijn naamdag ... toespraak tot H. College; op **10 Ju**... toespraak tot Fransen gezant; in ... in brief over eeuwfeest van H. R... mond Nonnato en H. Serapion; o... **September** riep de H. Vader den H... ligen Geest publiekelijk aan om het a... schijn der aarde te vernieuwen; bij ... **ning van zittingsjaar** der Rota pl... Hij voor vrede; in **„Motu proprio"** v... Christus-Koning deed Hij dat n... maals; op **Wereld-gebedsdag** bad ... Vader der Christenheid met zijn 40... 000.000 kinderen voor de vrede; be... **December** in een ander „Motu propr... bepleitte Hij Godsvrede met Kerst...

De 5 punten:

1) Alle naties, groot en klein, st... en zwak, hebben recht op leven e... vrijheid. 2) Langzaam moeten de la... den zich ontwapenen. 3) Rechtsg... leerde lichamen moeten de relat... tussen landen en volkeren bestuder... en leiden en de uitvoering van ove... eenkomsten verzekeren. 4) Ware n... den en eisen van verschillende natie... moeten op billijke wijze verholpen wo... den. 5) De staatshoofden en leider... dienen zelf gevoel van hun vera... woordelijkheid te hebben, en zij moete... dit hun volkeren ook inprenten, zod... het gezag en de verplichtingen worde... hooggehouden.

Natuurlijk kunnen wij deze punten slechts kort aangeven, het ontbreek... ons momenteel aan plaatsruimte ze aa... een beschouwing te onderwerpen. Dui... delijkheidshalve zij echter opgem... dat deze punten geen **„onfeilba... spraak" vormen.**

Niet roomsen hebben vaak een ... der juist denkbeeld van wat „onfei... baar" is: de Paus is slechts in enkel... nauwkeurig omschreven gevallen inder... daad onfeilbaar in Zijn uitspraken (hij kan wèl zondigen) — dat is een dogma der Kerk. De Paus heeft dat privilege altijd gehad en in de loop van 19 eeuwen van tijd tot tijd ook uitgeoefend. In werkelijkheid evenwel is er slechts zeer zelden sprake van een onfeilbare uitspraak, en het proces dat aan zulk een uitspraak voorafgaat, is zo grondig, en de zaak meestal zo helder als de dag, dat niemand zich erover verwondert, dat een onfeilbare uitspraak volgt. Hoewel de bovenstaande 5 punten dan niet een dogmatisch onfeilbare waarheid leren, luisteren wij katholieken gaarne naar deze wijze woorden van den Heiligen Vader, — zó wijs, dat dozijnen Protestantse en zelfs neutrale couranten ze uitbundig geloofd hebben en met lange artikelen ook in háár kringen nader bekend gemaakt en dat ze in het Engelse Parlement bij herhaling worden aangehaald en besproken.

Nog een dezer dagen publiceerden wij een telegram uit Londen over den Labourman Stockes, die vroeg, dat het Lagerhuis een soortgelijke verklaring als die van den Paus aanname.